

Världens lyckligaste man

Norrbom var ungefar sju när Victorino
Lamare (öppnade frästernshusen) var nog tillbörstad en
frösta del av det världsliga. Den strimlade trumorgon
Klara förförde den unga hennes som hon behövde med sin egen
mor strökade sig förevente & dubblinigar med sin mindre än
utanför och ömangeladat. Just nu skänk i denna törftigt
klurigt glödande skyltade villa, M.L. Solhem till byggmästare
med marmorgolv och röda tegelstenar. Rattell och mörk entabla
lämnades också tillverkning i närliggande ^{med konstnärlig} ~~med konstnärlig~~ samma
höllningar. Klara förförde med sitt stortidige skötningen för att
hennes hälle minst den anficksimande Kapaligatan,
som låg där och myntade i morgonvalens milda ljusen. En
ungdom från Capri passerade just framför och trotsade
den unga brygeln. Joja, kände Lamare snyggt med sitt
marta och upphöjd färgde Galen, men ju de här Santa
Lucia inte funktat där... en viss idag liksom till Pausippos
beställde vongeli och Talemossa. Diale sätta ~~in~~

Ettanade gick. Klockan sju åtta på kvällsgårdspallen gick
Lamare bort till sitt ännu annuville en hörnslända. Det var
fördär Barona. Lamare skräddrade dock åt sig på sitt
mycket tyghöft och kom snyggt - och nu ta emot Camila,
snyggt sitt i hörnsgårdet med vifatklämmning i handen.
- Gick morgon sade han alltid / men en sällsynta Augsburg och
beträffande hon resan från hemmagård. Hölle morgon Camila,
hoppas vi inte kommer en aulig trassi efter hennes
prövningarna?

Camila var en blomning och slövandens vondhet
granskade omkring och varig förladd. Hon sätta på Lamare
med stora darrna i sitt mörkblåa nätet och snyggt. Vare morgon
herrinnan hag hund lika alltid och varje gång framförde hon
sig till ~~lätt~~ ^{lätt} dörren. Hon behärskade klaveret snyggt en
fin dag. Varför kunde hon inte förtala sig hon kunde sig

Från Marocko

ja, det här är en resa som gjordes för min man dess fästa
Författaren var en engelsk arkeolog som arbetade där och
Om man sätter hemma och planerar en längre utomlandsavis-

telse som måste förlängas till en så olämplig tidspunkt som november
december januari är det klart att man framställer söker finna ett ställe där
det råder värme och sol. Till och med vid medelhavskusten kan dessa månader
vara regniga och kyliga och bostadshusen där nere ~~för man~~ är inte varma. De
är byggda med tanken på alla soliga och varma månader. Men i Marocko råder
ett härligt vinterklimat, i synnerhet inne i landet. Vi beslutar oss alltså
för Marrakech där jag själv 1934 upplevde några oförglötiliga vårmråder och
där jag fortfarande har min franska väninna gift med sin schejk. Eftersom
de numera också äger ett hotell resoneras vi som så att om vi inte finner
en lämplig bostad kan vi bo där.

(förflyttas)

Att per flyg från en yrvädersmorgon i Helsingfors
och efter nio timmars färd genom luften med ett kort avbrott i Paris hamna
i Casablanca verkar närmast som en chock. Det flödande ljuset, solen, värmen
anblicken av burnusklinnade män och besläjade kvinnor är först så egendomligt
att man tror att man drömmer. Dessutom har Casablanca sen jag senast ~~sing~~
~~xixx~~ ~~varit~~ utvecklats till en storstad med kritvita skyskrapor
och en överväldigande bil, buss och motorcykeltrafik, ja vare än i Paris
och mindre ordnad. Otäliga att nå målet för vår resa blir vi bara ~~nu~~ ^{under den} nära
dag i den bullersamma staden och tar följande förmiddag en buss ^{som} för oss
direkt till Marrakech.

Under fem timmar färdas vi genom ett öde slättland-
skap där man varken ser träd eller odlad jord. Om man också på enstaka
ställen får syn på en arab som med tillhjälp av en kamel och en liten åsna
spänns för hans ~~xixx~~ ^{trö} plog ^{med} att plöja upp en liten
remsa jord är arealen så liten att det inte har någon betydelse. Arabens
plog är av primitivaste slag. Två tjocka grenar hängt i en vinkel ^{i slagen}
förse med en några centimeters järnbit avsedd att rispa upp jorden. I sig
själv ~~är~~ afrikas röda jord så bördig och fet att det inte behövs
mer ^{ja, om} (det skulle finnas vatten. Men det är detta som saknas och som är

20f-60/ Tavla Runtojakt som ägde ut i Lägenhet Dardels 3. Ulla R.
sked och vad att jag skänka beröre har denna lägenhet kungliga
bevakade etc etc var sken jag nu det här. Oförhinderlig att yttigt
beröra. Samlingen finns i Belat Aschell.

TAVLANS HISTORIA

som härmed konfidientiellt berättas för dess ägare.

(Nils von Dardel)

Sillan har väl livet i Paris kulminerat i en sådan
livsberusning och bekymmerslöshet jämte ett sådant uppåd av utlämningar
som under de närmaste åren innan första världskriget. Montparnasse var
på modet och mest höll konstnärerna till på du Dome och Rotonde, anspråks-
lösa små kaféer som låg mitt emot varann på var sin sida om boulevarden.
Det var lätt att leva i la douce France och bohemieret frodades. Många
mestaligen bodde på Rotonde och du Dome. Slet man sig 18a ifrån
trollcirkeln var det mest för att gå och sitta på någon liten gargote eller
för att se på någon utställning och kvickt återvände man sen till sina kamrater
polacker, spanjorer, ryssar, skandinavier. Alla tog sig en ordentlig frist
innan det trista allvaret bröt in som för alltid sprängde sänder en säll-
synt heterogen samling dagdrivare från Jordens alla länder.

Någon gång i ^{januari} 1914 beslut jag att fara
bort från Montparnasse och börja arbeta på en bok. Jag hade vistats i
Frankrike sen hösten 1912 och ansåg att jag nu borde ha samlat tillräck-
ligt med material. Boken utkom också tre år senare under titeln Dårarnas
väg och gav ett adekvat uttryck åt mycket jag sett och upplevat just under
dessa parisår. Men flickan Si som efter alla sina besvikelser går i
Seinen var inte jag om hon också belastats med mycket av mitt unga kärna-
liv och temperament. Dardel som jag framställt under ryssen Ostrowskis
mantel har här så vitt jag vet för första gången åkt in i litteraturen.
Egentligen är ~~egentligen~~ figuren ett konglomerat av Dardel och den ryska må-
laren Lappa, som vi kallade honom, och vilken var son till en rysk gene-
ral. Därigenom har inte bara romanfiguren berikats utan Dardels ansikte
också trolltats bort. Dårarnas väg hänger således samman med tavlan och
med den unga Ulla Råerna.

Det ejrka Comet

Det lyser en stjärna på himmen
Så stor och struklan
Den liknar min moders öga
Den mor - jag ej längre har.

och stjärnen den vandar i mörkret
Den bärde mig med sitt sken
Ah, nu här jay åtu vörden!
Så underligt nära och ren

När jorden förskräck växer
Stora vakt ring min hårda bådh
Då kände jag att den vörten
som då var jay mindre rädd.

Oh, stjärna du vandrar så sätta
Jag hinner bestämt dig inatt
Ah, så kom om vekni fräja
min trognor och måna katt!

En visa som handlat om Taube, den tiden
då han kom hos Musse Jensen vid Linden nr. 9.

Fru Musse Jensen talte dessa ord;
Nu Ulla, gör det inte längre an!
Av karlar finns det fullt uppå vår jord.
Bestäm dej nu och ta en man!

En position du inte äger
och ganska ofta tryter kassan
Född i den högre sociéten, jag säger:
Gift dej, och höj dej över massan!

En grove kommer här var dag
av ädel gammal stam framsprungen
Det skulle bara vara jag -
Tänk, att få komma upp till kungen!

Så talte frun och gick så ut till köket
att leta fram en läcker kalvkotlett
Det skulle smaka efter stöket
att få en riktig herrerätt.

Men hur hon leta, hur hon titta
av kalvkotletterna funnos inga spår
Och sillen- kunde hon ej heller hitta
Och brönnvinsflaskan - ej en tår.

Men i sitt rum långt bort drän stöket
Åt Greven kalvkotletterna med smak
Han stulit dem igår i köket
Som friare inunder Musses tak.

Fast av en ädel stam framsprungen
Han ägde inte saltet till ett ägg
Han tänkte aldrig uppå kungen
Men oftare på slanten till ~~med~~ skögg.

söt

Adonis

Wirtschaft und Technik

Ptychosurus angusticeps 1962

Jag är mycket förtjust i hennes och hennes
Leonardsdagar, även om jag är den som har förtjänat
detta bräcka, tillstånd jag tydligt begagnat.

Borrat sig intendenten he och Ex stol för
den målu haosfullt ^{in världen} ~~in världen~~. Men tacksamma ord rimmat i wa
ra något stora kår för knäppshållet sätts inte upp i jay ordning p^å "Lyrres diktator!"
pedade lästa. En flaska brännvin och ton ^{från} ~~från~~ ^{av} ~~av~~ ^{med} ~~med~~ ^{från} ~~från~~
en balsj till vin av det bättiga halvödla som i ^{svartvitt} ~~svartvitt~~ med hightat
et röva kriteriet. Högjor ~~växte~~ inte röra det.

Lodge de deux roches. En falaise sur la rivière.
Jolis fonds de corail très longs et épais (3 à 10 mètres) à l'ouest de la rivière

- Au sommet une grande plaine herbeuse et platane.
- Littoral avec grande baie abritée.
- Trois îles au nord pour un total de 25 stades.

1 dcl. groot saet tier sei Fog, ^{för det var} Landet förg ~~var~~